

દાનિયેલનું પુસ્તક - એકસો પૈસઠમું

ભવિષ્યવાણીના વણાટનું ઉદ્ઘાટન: મહાન અલેક્ઝાન્ડરથી આધુનિક રોમ સુધી

Jeff Pippenger

2024-03-29

હવે આપણે મહાન અલેક્ઝાન્ડરના અચાનક અવસાન પછી બનેલા ઇતિહાસ પર વિચાર કરીશું, જે 538 વર્ષથી લઈને 1798માં અંતના સમય સુધીનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

અને જ્યારે તે ઊભો થશે, ત્યારે તેનું રાજ્ય તૂટી જશે, અને આકાશના ચાર પવનો તરફ વહેંચાઈ જશે; અને તેની સંતતિને નહિ, તથા તેણે જે પ્રભુત્વ ચલાવ્યું હતું તે મુજબ પણ નહિ; કારણ કે તેનું રાજ્ય ઉપાડી લેવામાં આવશે, હા, તેઓ સિવાય બીજાઓ માટે. અને દક્ષિણનો રાજા બળવાન થશે, અને તેના રાજકુમારોમાંનો એક પણ; અને તે તેના કરતાં વધુ બળવાન થશે, અને પ્રભુત્વ કરશે; તેનું પ્રભુત્વ મહાન પ્રભુત્વ હશે. અને વર્ષોના અંતે તેઓ પરસ્પર જોડાશે; કેમ કે દક્ષિણના રાજાની પુત્રી સમજૂતી કરવા ઉત્તરનાં રાજા પાસે આવશે; પરંતુ તે પોતાની ભુજાનું બળ જાળવી રાખશે નહિ; અને ન તો તે ટકી રહેશે, ન તેની ભુજા; પરંતુ તે સોંપાઈ જશે, અને જેઓ તેને લાવ્યા હતા તેઓ પણ, અને જેણે તેને જન્મ આપ્યો હતો તે પણ, અને જેણે તે દિવસોમાં તેને બળ આપ્યું હતું તે પણ. પરંતુ તેની મૂળોની એક ડાળમાંથી એક વ્યક્તિ તેના સ્થાનમાં ઊભો થશે, જે સૈન્ય સાથે આવશે, અને ઉત્તરનાં રાજાના ગઢમાં પ્રવેશ કરશે, અને તેમની વિરુદ્ધ કાર્ય કરશે, અને પ્રબળ થશે; અને તેમના દેવતાઓને પણ, તેમના સરદારો સાથે, અને ચાંદી તથા સોનાના તેમના કિંમતી વાસણો સાથે, બંધક બનાવી મિસરમાં લઈ જશે; અને તે ઉત્તરનાં રાજા કરતાં વધુ વર્ષો સુધી ટકી રહેશે. તેથી દક્ષિણનો રાજા તેના રાજ્યમાં આવશે, અને પોતાના દેશમાં પરત ફરશે. દાનિયેલ 11:4-9.

અંતે, મહાન અલેક્ઝાન્ડરના રાજ્યના વિભાજન પછી, પૂર્વ રાજ્ય પર નિયંત્રણ મેળવવા માટે સંઘર્ષ કરનારાઓ બે મુખ્ય રાજ્યોમાં પરિવર્તિત થયા. એક રાજ્ય અલેક્ઝાન્ડરના પૂર્વ સામ્રાજ્યના દક્ષિણ ભાગ પર નિયંત્રણ ધરાવતું હતું, અને બીજું ઉત્તર ભાગ પર. તે સમયથી આગળ ભવિષ્યવાણીના વર્ણનમાં તેઓને માત્ર “દક્ષિણનો રાજા” અને “ઉત્તરનો રાજા” તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. એકવાર વિશ્વ પ્રભુત્વ માટેનો સંઘર્ષ એ અવસ્થાએ પહોંચી જાય છે કે જ્યાં તેનો ઉલ્લેખ માત્ર ઉત્તર અને દક્ષિણના રાજાઓ વચ્ચે દર્શાવવામાં આવે છે, ત્યારથી આ બે રાજ્યોના પ્રતીકો સમગ્ર અધ્યાયમાં યથાવત્ ચાલુ રહે છે.

પાંચમી આયતમાં દક્ષિણનો રાજા સ્થાપિત થાય છે, અને તે શક્તિશાળી છે; પરંતુ ઉત્તરનો રાજા પણ શક્તિશાળી છે અને તેનું રાજ્ય વધુ વિશાળ છે. પછી છઠ્ઠી આયતમાં, દક્ષિણનો રાજા ઉત્તરના રાજ્ય સાથે મૈત્રીસંધીનો પ્રસ્તાવ મૂકે છે. શાંતિસંધી દક્ષિણનો રાજા પોતાની પુત્રી ઉત્તરનાં રાજાને અર્પણ કરીને સુનિશ્ચિત કરવામાં આવે છે, જેથી ઉત્તરનો રાજા તેના સાથે લગ્ન કરી શકે અને કુટુંબીય બંધન દ્વારા તેમની સંધિને માન્યતા આપી શકે. ઉત્તરનો રાજા સંમત થયો, અને પોતાની પત્નીને અલગ મૂકી, દક્ષિણ તરફથી આવેલી રાજકુમારી સાથે લગ્ન કર્યા, અને આ રીતે તે મૈત્રીસંધીનો પ્રારંભ થયો.

અંતે દક્ષિણની રાજકન્યાને એક પુત્ર જન્મે છે, પરંતુ અંતિમ પરિણામે ઉત્તરનો રાજા પોતાની નવી પત્નીથી કંટાળી જાય છે અને જેમ તેણે પોતાની પ્રથમ પત્ની સાથે કર્યું હતું તેમ તેને પરે મૂકી દે છે, અને પોતાની પ્રથમ પત્નીને પાછી સ્વીકારી લે છે; પરંતુ મૂળ પત્ની ફરી સ્થાપિત થાય છે અને તેને અવસર મળતાં જ તે ઉત્તરનાં રાજાને, તેની દક્ષિણની વધૂને, તેના બાળકને અને તેના સમગ્ર મિસરી સહવર્ગને મારી નાખે છે. મૂળ પત્ની દ્વારા દક્ષિણની રાજકન્યા અને તેના બાળકની હત્યાનો આ કૃત્ય દક્ષિણની રાજકન્યાના કુટુંબને ક્રોધે ભરાઈ ઊઠે છે, અને તેના ભાઈઓમાંનો એક સૈન્ય ઊભું કરી ઉત્તરનાં રાજ્ય પર આક્રમણ કરે છે.

દક્ષિણની સેના ઉત્તર રાજા પર વિજય પ્રાપ્ત કરે છે, અને ઉત્તર રાજાની હત્યા કરનાર પ્રથમ પત્ની, તેની દક્ષિણી વધૂ અને બાળક પછી દંડરૂપે મૃત્યુ પામે છે. મૂળ પત્નીનો પુત્ર, જેને તેના પિતાના અવસાન સમયે ઉત્તરનો શાસક રાજા તરીકે સ્થાપિત કરવામાં આવ્યો હતો, દક્ષિણના રાજા દ્વારા પકડી લેવામાં આવે છે અને મિસરમાં પાછો લઈ જવામાં આવે છે; તેના સાથે મિસરની કેટલીક કલાત્મક વસ્તુઓ અને મૂર્તિઓ પણ લઈ જવાય છે, જે અગાઉના યુદ્ધોમાં ઉત્તરના રાજ્ય એ દક્ષિણના રાજ્ય માંથી લઈ ગયેલી હતી. મિસરમાં પહોંચ્યા પછી પકડાયેલો ઉત્તર રાજા ઘોડા પરથી પડી જાય છે અને મૃત્યુ પામે છે. ઉરિયાહ સ્થિત મથ આ ઇતિહાસને નીચે મુજબ ઓળખાવે છે.

“પદ 6. અને વર્ષોના અંતે તેઓ એકબીજા સાથે જોડાશે; કારણ કે દક્ષિણના રાજાની પુત્રી ઉત્તરનાં રાજા પાસે કરાર કરવા આવશે; પરંતુ તે ભુજાની શક્તિ જાળવી શકશે નહીં; અને ન તો તે ટકી રહેશે, ન તેની ભુજા; પરંતુ તેને સોંપી દેવામાં આવશે, અને જેઓ તેને લાવ્યા હતા, અને જેણે તેને જન્મ આપ્યો હતો, અને જેણે આ સમયોમાં તેને બળ આપ્યું હતું.”

મિસરના રાજાઓ અને સિરિયાના રાજાઓ વચ્ચે વારંવાર યુદ્ધો થતા હતા. ખાસ કરીને મિસરના બીજા રાજા ટોલેમી ફિલાડેલ્ફસ અને સિરિયાના ત્રીજા રાજા એન્ટિઓકસ થેઓસના સમયમાં એવું બન્યું હતું. અંતે તેઓએ આ શરતે શાંતિ કરવાનું નક્કી કર્યું કે એન્ટિઓકસ થેઓસ પોતાની પ્રથમ પત્ની લાઓડિસે અને તેના બે પુત્રોને ત્યજી દે, અને ટોલેમી ફિલાડેલ્ફસની પુત્રી બેરેનિસ સાથે લગ્ન કરે. તે પ્રમાણે ટોલેમીએ પોતાની પુત્રીને એન્ટિઓકસ પાસે લાવી, અને તેના સાથે અતિ વિશાળ દહેજ આપ્યું.

“પરંતુ તેણી ભુજાનું બળ જાળવી રાખશે નહીં;’ અર્થાત્, એન્ટિઓકસ સાથેનો તેણીનો પ્રભાવ અને સત્તા. અને તેમ જ થયું; કારણ કે થોડા સમય પછી, પ્રેમના એક ઉછાળા દરમિયાન, એન્ટિઓકસે પોતાની પૂર્વ પત્ની લાઉડીસ અને તેના સંતાનોને ફરી દરબારમાં પાછા બોલાવ્યાં. ત્યારબાદ ભવિષ્યવાણી કહે છે, ‘ન તો તે [એન્ટિઓકસ] ટકી રહેશે, ન તો તેની ભુજા,’ અથવા વંશજ લાઉડીસ, કૃપા અને સત્તામાં ફરી સ્થાપિત થતાં, એ ભય પામી કે પોતાના ચંચળ સ્વભાવને લીધે એન્ટિઓકસ ફરી તેણીને અપમાનિત કરશે અને બેરેનિસને પાછી બોલાવશે; અને એવી પરિસ્થિતિ સામે તેના મૃત્યુ સિવાય બીજું કશું અસરકારક રક્ષણ નહીં બને એવી કલ્પના કરીને, તેણીએ થોડા જ સમયમાં તેને વિષ અપાવી દીધો. તેમજ બેરેનિસથી ઉત્પન્ન થયેલો તેનો વંશજ રાજ્યમાં તેનો ઉત્તરાધિકારી બન્યો નહીં; કારણ કે લાઉડીસે પરિસ્થિતિઓ એવી રીતે સંભાળી કે સિંહાસન પોતાના જેઠા પુત્ર, સેલ્યુકસ કેલિનિકસ, માટે નિશ્ચિત કર્યું.”

“પરંતુ આવી દુષ્ટતા વધુ સમય સુધી અદંડિત રહી શકી નહોતી, જેમ ભવિષ્યવાણી આગળ આગાહી કરે છે અને અનુગામી ઇતિહાસ સાબિત કરે છે.

“પદ 7. પરંતુ તેણીના મૂળની એક ડાળીમાંથી કોઈ એક પોતાના સ્થાન પર ઊભો થશે, જે સૈન્ય સાથે આવશે, અને ઉત્તર દેશના રાજાના ગઢમાં પ્રવેશ કરશે, અને તેમની સામે કાર્યવાહી કરશે, અને વિજયી થશે: 8. અને તેમના દેવોને, તેમના સરદારોને, તથા યાંદી અને સોનાના તેમના કિંમતી વાસણોને પણ બંધક બનાવી મિસરમાં લઈ જશે; અને તે ઉત્તર દેશના રાજા કરતાં વધુ વર્ષો સુધી ટકશે. 9. ત્યારબાદ દક્ષિણ દેશનો રાજા પોતાના રાજ્યમાં આવશે, અને પોતાની જ ભૂમિમાં પરત ફરશે.”

બેરેનિસ સાથે એક જ મૂળમાંથી નીકળેલી આ શાખા તેનો ભાઈ, ૮ ટોલેમી યુએરગેટીસ હતો. તેણે મિસરના રાજ્ય માં પોતાના પિતા ૮ ટોલેમી ફિલાડેલ્ફસના સ્થાને રાજ્ય સિંહાસન સંભાળ્યું તે જ ક્ષણે, પોતાની બહેન બેરેનિસના મૃત્યુનો બદલો લેવા પ્રયત્ન કરીને કેરાટથી પ્રેરાઈ, તેણે વિશાળ સેના એકત્ર કરી અને ઉત્તર દિશાના રાજાના પ્રદેશ પર, અર્થાત્ સીરિયામાં પોતાની માતા લાઓદીસ સાથે રાજ્ય કરનાર સેલ્યુકસ કલિનિકસના પ્રદેશ પર આક્રમણ કર્યું. અને તે તેમના સામે વિજયી થયો, એટલું જ નહીં, પરંતુ સીરિયા, કિલિકિયા, યુદ્ધેટિસની પારના ઉપરના પ્રદેશો, અને લગભગ સમગ્ર એશિયા સુધી તેણે વિજય મેળવ્યો. પરંતુ મિસરમાં એક બળવો ઊભો થયો છે અને તેના ઘરે પરત ફરવાની

આવશ્યકતા છે એવી ખબર સાંભળી, તેણે સેલ્ યુકસનું રાજ્ય વૂંટી લીધું અને યાંદીના ચાલીસ હજાર રતાલાંતો, કિમતી વાસણો, અને દેવતાઓની બે હજાર પાંચસો પ્રતિમાઓ લઈ ગયો. તેમાં એ પ્રતિમાઓ પણ હતી, જેઓને પહેલાં કેમ બીસીસે મિસરમાંથી લઈ જઈ પર્સિયામાં પહોંચાડી હતી. મિસરીઓ, મૂર્તિપૂજા માં સંપૂર્ણપણે સમર્પિત હોવાને કારણે, પટોલેમીને યુએરગેટીસ, અથવા “ઉપકારી,” એવી ઉપાધિ અર્પી, કારણ કે તેણે આ રીતે, ઘણા વર્ષો પછી, તેમના બંધક બનાવાયેલા દેવતાઓને પરત લાવ્યા હતા.

“બિશપ ન્યુટનના મતાનુસાર, આ જેરોમનો પ્રાચીન ઇતિહાસકારોમાંથી સંકલિત વર્ણન છે; પરંતુ, તે કહે છે, હજુ પણ એવા લેખકો ઉપલબ્ધ છે જે આ જ વિગતોમાંથી અનેક બાબતોની પુષ્ટિ કરે છે. એપિયન અમને જાણ કરે છે કે લાઉડિસેએ એન્ટિયોખસને મારી નાખ્યા પછી, અને તેના પછી બેરેનિસ તથા તેના બાળક બંનેને પણ મારી નાખ્યા પછી, આ હત્યાઓનો બદલો લેવા માટે ફિલાડેલ્ફસનો પુત્ર પટોલેમીએ સીરિયા પર આક્રમણ કર્યું, લાઉડિસેને મારી નાખી, અને બેબિલોન સુધી આગળ વધ્યો. પોલિબિયસ પાસેથી આપણે જાણીએ છીએ કે યુએરગેટીસ ઉપનામધારી પટોલેમી, પોતાની બહેન બેરેનિસ સાથે થયેલા ક્રૂર વર્તનથી અત્યંત ક્રોધિત થઈ, સૈન્ય સાથે સીરિયામાં ચઢાઈ કરી, અને સેલ્યુકસિયા શહેર કબજે કર્યું, જે પછી કેટલાંક વર્ષો સુધી મિસરના રાજાઓની છાવણીઓ દ્વારા રાખવામાં આવ્યું. આ રીતે તે ઉત્તર દિશાના રાજાના ગઢમાં પ્રવેશ્યો. પોલિબિયસ દાવો કરે છે કે પટોલેમીએ ટોરસ પર્વતથી લઈને ભારત સુધીનો આખો પ્રદેશ યુદ્ધ કે યુદ્ધસંગ્રામ વિના પોતાના અધિકારમાં લઈ લીધો; પરંતુ તે ભૂલથી આ કાર્ય પુત્રના સ્થાને પિતાને આરે છે. જસ્ટિન દૃઢપણે કહે છે કે જો પટોલેમીને આંતરિક બળવાખોરીને કારણે મિસરમાં પાછો બોલાવવામાં આવ્યો ન હોત, તો તેણે સેલ્યુકસનું સમગ્ર રાજ્ય પોતાના કબજામાં લઈ લીધું હોત. આમ દક્ષિણનો રાજા ઉત્તર દિશાના રાજાના પ્રભુત્વમાં આવ્યો, અને ભવિષ્યવક્તાએ અગાઉથી જણાવી દીધું હતું તેમ પોતાની જ ભૂમિ પર પરત ફર્યો. અને તે ઉત્તર દિશાના રાજા કરતાં વધુ વર્ષો સુધી જીવ્યો પણ; કારણ કે સેલ્યુકસ કાલિનિકસ નિવાસન દરમિયાન ઘોડા પરથી પડી જવાને કારણે મરણ પામ્યો; અને પટોલેમી યુએરગેટીસ તેના પછી ચાર કે પાંચ વર્ષ જીવ્યો.” ઉરિયા સ્મિથ, Daniel and the Revelation, 250–252.

રોમનું, અને તેથી ઉત્તરનો રાજાનું, એક ભવિષ્યવાણીય લક્ષણ એ છે કે સિંહાસન પર સ્થિર થવા માટે ત્રણ ભૌગોલિક અવરોધોને જીતવા આવશ્યક છે. અલેક્ઝાન્ડરના વિખંડિત થયેલ રાજ્યના અનુપરાંત ઉત્તરનો પ્રથમ રાજા સેલ્યુકસ નિકેટર દ્વારા સ્થાપિત થયો, જેણે ઇ.સ.પૂ. ૩૧૬ થી ૩૧૨ દરમિયાન થોડા સમય માટે પટોલેમી (દક્ષિણનો રાજા)ના એક સેનાપતિ તરીકે સેવા બજાવી હતી. પાંચમું વચન આ હકીકતને સ્પર્શે છે જ્યારે તે કહે છે, “And the king of the south shall be strong, and one of his princes; and he shall be strong above him.” પટોલેમી દક્ષિણનો રાજા હતો, અને તેના પાસે એક સેનાપતિ (તેના રાજકુમારોમાંનો એક) હતો, જેનું ભાગ્ય પટોલેમી કરતાં વધુ શક્તિશાળી થવાનું હતું; અને પાંચમા વચનનો અંતિમ ખંડ કહે છે, “and have dominion; his dominion shall be a great dominion.” પટોલેમીનો સેનાપતિ સેલ્યુકસ ઉત્તરનો પ્રથમ રાજા બનવાનો હતો. પરંતુ સેલ્યુકસ ઉત્તરનો રાજા બને તે માટે તેને દક્ષિણના રાજાથી અલગ થવું જરૂરી હતું, અને ત્યારબાદ ત્રણ ભૌગોલિક પ્રદેશોને જીતવા આવશ્યક હતા.

સેલ્યુકસે સૌપ્રથમ જે પ્રદેશ જીત્યો તે પૂર્વ હતો, ઇ.સ.પૂર્વે ૩૦૧માં. ત્યારબાદ તેણે પશ્ચિમ પર વિજય મેળવ્યો (જે કાસાન્ડરના ઉત્તરાધિકારીના કબજામાં હતો) ઇ.સ.પૂર્વે ૨૮૬માં, અને પછી ઇ.સ.પૂર્વે ૨૮૧માં લિસિમાકસને હરાવીને તેણે ઉત્તર તરફનો પોતાનો ત્રીજો પ્રદેશ પ્રાપ્ત કર્યો. ઉત્તરનો રાજા ઇ.સ.પૂર્વે ૨૮૧માં સિંહાસન પર સ્થાપિત થયો.

પછી દક્ષિણના રાજા સાથે કરવામાં આવેલી શાંતિની સંધિ ઇ.સ.પૂર્વે ૨૫૨માં થઈ હતી. છ વર્ષ પછી, ઇ.સ.પૂર્વે ૨૪૬માં, બેરેનીસ (દક્ષિણની રાજકન્યા), તેનો પુત્ર અને તેના સમગ્ર સહવર્તી મંડળને મોતને ઘાટ ઉતારવામાં આવ્યા. ત્યારબાદ દક્ષિણના રાજા એ લાઓડીસના પુત્ર, સેલ્યુકસ કાલિનિકસને પકડી લીધો અને તેને પોતાની સાથે ઇજિપ્તમાં લઈ ગયો, જ્યાં તે ઘોડા પરથી પડી જવાથી મરી ગયો. ઉત્તરનો પ્રથમ

રાજા ઇ.સ.પૂર્વ 281થી ઇ.સ.પૂર્વ 246 સુધી રાજ્ય કરતો રહ્યો, જે પાંત્રીસ વર્ષ થાય છે.

અધ્યાય અગિયારમાં ઉત્તરનો પ્રથમ રાજા સિંહાસન પર સ્થાપિત થવા માટે ત્રણ ભૂગોળીય અવરોધો પર વિજયી થયો. મૂર્તિપૂજક રોમે પણ સિંહાસન પર સ્થાપિત થવા માટે ત્રણ ભૂગોળીય અવરોધો પર વિજય મેળવ્યો [જુઓ દાનિયેલ 8:9], અને પાપલ રોમે પણ સિંહાસન પર સ્થાપિત થવા માટે ત્રણ ભૂગોળીય અવરોધો પર વિજય મેળવ્યો [જુઓ દાનિયેલ 7:20]. આધુનિક રોમ પણ સિંહાસન પર સ્થાપિત થવા માટે ત્રણ ભૂગોળીય અવરોધો પર વિજય પ્રાપ્ત કરે છે [જુઓ દાનિયેલ 11:40-43].

એક વાર સિંહાસન પર સ્થાપિત થયા પછી, ઉત્તરનો પ્રથમ રાજા પાંત્રીસ વર્ષ સુધી શાસન કરતો રહ્યો. એક વાર સિંહાસન પર સ્થાપિત થયા પછી, મૂર્તિપૂજક રોમે “એક સમય” (ત્રણસો સાઠ વર્ષ) સુધી શાસન કર્યું. એક વાર સિંહાસન પર સ્થાપિત થયા પછી, પાપલ રોમે “એક સમય, સમયોએ અને સમયના ભાગે” (એક હજાર બે સો સાઠ વર્ષ) સુધી શાસન કર્યું. એક વાર સિંહાસન પર સ્થાપિત થયા પછી, આધુનિક રોમ સાંકેતિક બેતાવીસ મહિના (જેને “એક ઘડી” તરીકે પણ નોંધવામાં આવ્યા છે) સુધી શાસન કરશે.

સિસ્ટર વ્હાઇટ આપણને માહિતી આપે છે કે “દાન્યેલ અધ્યાય અગિયારમાં નોંધાયેલ ઇતિહાસનો ઘણો ભાગ ફરીથી આવવાનો છે.” ત્યારબાદ તેઓ એકત્રીસથી છત્રીસમી કલમો ઉદ્ધૃત કરે છે અને કહે છે, “આ શબ્દોમાં વર્ણવેલ જેવી ઘટનાઓ ઘટશે.” તે કલમોમાં પાપલ રોમ (ઉજાડ પાથરનાર ઘૂણાસ્પદ વસ્તુ)ને પૃથ્વીમાં સિંહાસન પર “સ્થાપિત” કરવામાં આવે છે, અને ત્યારબાદ તે “ઘણા દિવસો” સુધી (એક હજાર બેસો સાઠ વર્ષ) દેવના લોકોને સતાવે છે, જ્યાં સુધી પ્રથમ “ક્રોધ” ૧૭૯૮માં પૂર્ણ ન થાય. એકત્રીસથી છત્રીસમી કલમોનો ઇતિહાસ અધ્યાય અગિયારની છેલ્લી છ કલમોમાં પુનરાવર્તિત થાય છે, પરંતુ આ ઇતિહાસ પાંચમીથી નવમી કલમોમાં પણ સંપૂર્ણ રીતે પ્રતીકરૂપે દર્શાવવામાં આવ્યો હતો.

ઈ.સ.પૂર્વે 281માં ઉત્તરના રાજા તરીકે સેલ્યુકસની સ્થાપના, વર્ષ 538 સાથે સુસંગત છે. બંને ત્રણ ભૌગોલિક અવરોધોને જીતવાની પ્રક્રિયાના સમાપન સમયે ઉત્તરના રાજાના રાજ્યાસનારોહણને પ્રતિનિધિત્વ આપે છે. પાપલ શાસનનો સમયગાળો વિવિધ રીતે વ્યક્ત કરવામાં આવ્યો છે; એક હજાર બે સો સાઠ દિવસ, બેતાવીસ મહિના, સમય, સમયો અને અડધો સમય, એક અવકાશ, અને સાડા ત્રણ વર્ષ. સેલ્યુકસનું શાસન પાંત્રીસ વર્ષ માટે હતું, અને પાંત્રીસનો દસમો ભાગ, અથવા દશમાંશ, સાડા ત્રણ થાય છે. પાંત્રીસ વર્ષનો દસમો ભાગ “ત્રણ-બિંદુ-પાંચ” (૩.5) વર્ષ તરીકે પણ વ્યક્ત થાય છે. “સાડા ત્રણ” પાપલ શાસનના સમયગાળાનું એક પ્રતિક છે.

૧૭૯૮માં પાપાસત્તાને તેનો ઘાતક ઘા ત્યારે મળ્યો, જ્યારે દક્ષિણના રાજા, નેપોલિયન બોનાપાર્ટ (અર્થાત્ “ભાગ્યશાળી પુત્ર”), એ પોતાના સેનાપતિને પોપને બંધક બનાવી લઈ જવા મોકલ્યો. એક વર્ષ પછી, ૧૭૯૯માં, પોપ નિવાસન દરમિયાન મરણ પામ્યો; જેમ ઉત્તરનો પ્રથમ રાજા પણ, જેને દક્ષિણના રાજાએ બંધક બનાવી લીધો હતો, તેમ જ મરણ પામ્યો હતો. સેલ્યુકસ કેલિનિકસ મિસરમાં બંધકાવસ્થામાં હતો ત્યારે ઘોડા પરથી પડી જવાથી મરણ પામ્યો. પોપ તે હતો જે તે પશુ પર સવાર હતો. તે પશુ એ રાજકીય વ્યવસ્થાનું પ્રતિનિધિત્વ કરતું હતું, જેને પોપે પોતાના શૈતાની કાર્યો પૂર્ણ કરવા માટે ઉપયોગમાં લીધી હતી. તે પશુ ૧૭૯૮માં સંહારાયું, અને જે પોપ તે પશુ પર સવાર રહ્યો હતો અને તેના ઉપર રાજ્ય કરતો હતો, તે એક વર્ષ પછી મરણ પામ્યો. સેલ્યુકસ કેલિનિકસ ઘોડા પરથી પડી જવાથી મરણ પામ્યો (અર્થાત્ તે પશુ પરથી, જેના ઉપર તે સવાર હતો). ૧૭૯૮ અને ૧૭૯૯માં પાપાસત્તાની બંધકાવસ્થા, ઉત્તરના પ્રથમ રાજાની બંધકાવસ્થા દ્વારા સંપૂર્ણ રીતે પ્રતીકરૂપે દર્શાવવામાં આવી હતી.

દક્ષિણના રાજા નીકોલાઈને ઉત્તરના રાજા સામે ભડકાવનાર બાબત એક તૂટેલો શાંતિ કરાર હતો, જેનું પ્રતીક બેરેનીસ (દક્ષિણની વરકન્યા)ને પરે મૂકી દેવામાં આવ્યું અને ત્યારબાદ લાઉડિસના હાથે તેના મૃત્યુમાં દર્શાવવામાં આવ્યું છે. નેપોલિયને 1797માં ફ્રાંસ અને પાપલ રાજ્ય બંને વચ્ચે એક શાંતિ કરારમાં પ્રવેશ કર્યો હતો. આ કરારનું નામ ઇટલીના એન્કોના પ્રાંતમાં આવેલ તોલેંતીનો નગરના નામ

પરથી પાડવામાં આવી હતું, જ્યારે આ કરાર પર હસ્તાક્ષર કરવામાં આવ્યા હતા. ફ્રાન્સે પોપને બંધક બનાવી દીધો, જેને ૧૭૯૮માં, તેનો સત્તાવાર અંત આવ્યો. આ કરાર રદ થવાનું કારણ ફ્રાન્સ દ્વારા પોતાની ક્રાંતિનું પ્રસાર કરવાનો પ્રયત્ન હતો.

નેપોલિયનના જનરલ ડ્યુફો ૧૭૯૭માં રોમમાં હતા, તે સમયની ફ્રાન્સની શાસક સરકાર ડિરેક્ટરીએ મોકલેલા ફ્રેન્ચ અભિયાન દળના એક ભાગ તરીકે. રોમમાં જનરલ ડ્યુફોની ઉપસ્થિતિને સમાવેશ કરતું ઇટાલી તરફનું ફ્રેન્ચ અભિયાન, રોમન રિપબ્લિકને સમર્થન આપવાના હેતુથી હતું—જે ઇટાલીયન પ્રાયદ્વીપમાં ફ્રેન્ચ ક્રાંતિકારી દળો દ્વારા સ્થાપિત થયેલું અલ્પાયુષ્ય ધરાવતું આશ્રિત રાજ્ય હતું. આ સમયગાળા દરમિયાન ફ્રેન્ચ લોકો ક્રાંતિકારી આંદોલનોને સમર્થન આપવામાં અને સમગ્ર યુરોપમાં ક્રાંતિકારી આદર્શોનું પ્રસારણ કરવામાં સક્રિયપણે સંકળાયેલા હતા. ઇટાલીમાં તેઓ રાજાશાહીઓને ઉથલાવીને ફ્રેન્ચ રિપબ્લિકના આદર્શ પર આધારિત રિપબ્લિકોની સ્થાપના કરવા ઇચ્છતા હતા.

રોમમાં ડ્યુફોટની હાજરી અને તેની પ્રવૃત્તિઓએ સંરક્ષણવાદી પક્ષોમાં, જેમાં પોપીય રાજ્યોના સમર્થકો તથા સ્થાનિક અમીરવર્ગનો સમાવેશ થતો હતો, વિરોધ ઉશ્કેર્યો. ડિસેમ્બર, ૧૭૯૭માં, ફ્રેન્ચ સૈનિકો અને પોપીય રાજ્યોના સમર્થકો વચ્ચે થયેલા અથડામણ દરમિયાન, જનરલ ડ્યુફોટની હત્યા કરવામાં આવી, અને આ રીતે નેપોલિયને પછીના વર્ષે પોપને બંધક બનાવવા માટે જનરલ બર્થિયરને મોકલવાનો બહાનો સ્થાપિત થયો. દક્ષિણ અને ઉત્તરનાં રાજાઓ વચ્ચે ભંગ થયેલી શાંતિસંધિએ બંને ઇટાલીસોમાં એ પ્રેરણા પૂરી પાડી કે દક્ષિણનો રાજા ઉત્તરના રાજાને બંધક બનાવી લે.

આઠમો શ્લોક કહે છે, “અને તેઓ તેમના દેવોને, તેમની રાજકુમારો સાથે, તથા તેમની યાંદી અને સોનાનાં અમૂલ્ય પાત્રો સાથે, બંદી બનાવીને મિસરમાં લઈ જશે.” આ શ્લોકની પૂર્ણાહુતિમાં જ્યારે ટોલેમી મિસરમાં પરત ફર્યો, ત્યારે મિસરીઓએ તેને “યુએરગેટીસ” (હિતકારી) નો ઉપાધિ આપી, કારણ કે તેણે ઉત્તરનાં રાજાએ અગાઉ તેમની પાસેથી લઈ ગયેલી તેમની મૂર્તિઓ અને કલાવસ્તુઓ તેમને પરત આપવાનું કાર્ય કર્યું હતું. ઈ.સ. ૧૭૯૮માં, ફ્રાંસીસીઓ દ્વારા રોમની લૂંટફાટ થઈ. માત્ર એક જ દિવસે, ઇટાલીસકારો નોંધે છે કે મજબૂત સૈનિક રક્ષા હેઠળ, ઘોડાઓ દ્વારા ખેંચાતા પાંચસો વાહનો શહેર છોડતાં જોવા મળ્યા હતા.

આ વિધિપૂર્વકની શોભાયાત્રામાં પ્રાચીન શિલ્પકૃતિઓ અને પુનર્જાગરણકાળની ચિત્રકૃતિઓની અગણિત સંખ્યા સામેલ હતી, જેને ફ્રાંસ ટોલેન્ટિનોની ભંગ કરાયેલ શાંતિસંધિ અનુસાર પોતાના અધિકારમાં લઈ રહ્યું હતું. તે કલાસંપદામાં લાઓકોન સમૂહ, બેલ્વેડિયર એપોલો, ડાઈંગ ગોલ્ડ, ક્યુપિડ અને સાઈકી, એરિયાડ્ડે ઓન નાક્સોસ, મેડિસી વીનસ, તેમજ ટાઇબર અને નાઇલની વિશાળકાય પ્રતિમાઓનો સમાવેશ થતો હતો; રાફાયેલનાં ટેપેસ્ટ્રીઓ અને ચિત્રોમાં ટ્રાન્સફિગરેશન, મેડોના દી ફોલિઓ, મેડોના દેલ્લા સેડિયા, ટિશિયનની સાન્તા કોન્વેરસાઝિયોને; અને અન્ય ઘણી કૃતિઓ પણ હતી. આ ચોરાયેલ ખજાના ૧૮૦૭માં ખુલેલા લૂંટ સ્થિત મ્યૂઝે નેપોલિઓનિયન ખાતે પ્રદર્શિત કરવામાં આવ્યા, તે તો કેટલાંક વર્ષો પછી જ થયું. જેમ ટોલેમીની મિસરીઓના ખજાના પરત આપવા બદલ પ્રશંસા કરવામાં આવી હતી, તેમ રોમમાંથી લવાયેલા ખજાનાઓને સંગ્રહાલયના તે વિભાગમાં રાખવામાં આવ્યા જેનું નામ નેપોલિયનના નામ પરથી રાખવામાં આવ્યું હતું.

પાંચમીથી નવમી આયતો સુધીનું વર્ણન ઈ.સ. ૫૩૮માં શરૂ થઈને ૧૭૯૮ અને ૧૭૯૯માં સમાપ્ત થતી ઇટાલીસરેખા સાથે સંપૂર્ણ સમાનાંતર છે. તે આયત એકત્રીસથી છત્રીસ સાથે સુસંગત છે, જે અધ્યાયની છેલ્લી છ આયતોમાં પ્રતિનિધિત્વ પામે છે; અને તે આધુનિક રોમની અંતિમ સત્તાસંપન્નતાનું વર્ણન કરે છે, જ્યારે તે ત્રણ અવરોધો પર વિજય મેળવે છે, અને અંતે તેને મદદ કરવા કોઈ ન હોય તેવી સ્થિતિમાં તેનો અંત આવે છે. ત્યારબાદ દસમી આયત ૧૮૮૯ના ઇટાલીસને સંબોધે છે.

પરંતુ તેના પુત્રે ઉત્તેજિત થશે, અને મહાન સેનાબળોની ભીડ એકત્ર કરશે; અને તેમાંનો એક નિશ્ચિતપણે આવશે, અને પુરની જેમ વહી જશે, તથા પસાર થઈ જશે; પછી તે ફરી પાછો ફરશે, અને

પોતાના કિલ્લા સુધી ઉત્તરે જિત થશે. દાનિયેલ 11:10.

દસમા વચનનું ઐતિહાસિક પરિપૂર્ણ થવું 1989નું પ્રતીકરૂપ છે, જ્યારે પાપાસત્તાએ રોનાલ્ડ રીગન સાથેની ગુપ્ત સંધિમાં સોવિયેત યુનિયન પર “છલકાઈ” અને “પસાર થઈ,” અને પેરેસ્ત્રોઇકાના અનુસંધાનમાં સોવિયેત યુનિયન (USSR) વિઘટિત થતાં તેની માત્ર ગઢરૂપ શક્તિ (રશિયા) જ બાકી રહી.

અને અંતકાળે દક્ષિણનો રાજા તેના પર આક્રમણ કરશે; અને ઉત્તરનો રાજા રથો, અશ્વારોહીઓ અને અનેક જહાજો સાથે વાવાઝોડાની માફક તેના વિરુદ્ધ આવશે; અને તે દેશોમાં પ્રવેશ કરશે, અને પૂર સમાન છલકાઈ આગળ વધશે. દાનિયેલ 11:40.

દસમો વચનનો ઇતિહાસ ઇ.સ.પૂ. 246માં દક્ષિણના રાજાએ ઉત્તરનાં રાજાને જીત્યો તેના વિરુદ્ધ થયેલા પ્રતિપ્રહારનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને 1798માં દક્ષિણના રાજાએ ઉત્તરનાં રાજાને જીત્યો તેના વિરુદ્ધ થયેલા પ્રતિપ્રહારનું પ્રતીકરૂપ દર્શાવે છે. ચાલીસમો વચન અંતકાળની શરૂઆત 1798માં કરે છે, જ્યારે દક્ષિણના રાજા (નાસ્તિક ફ્રાંસ) એ ઉત્તરનાં રાજા (પાપાસત્તા) ને ધાતક ઘા પહોંચાડ્યો હતો, અને તેનો પરિપૂર્ણ થવો 1989માં અંતકાળે સોવિયેત યુનિયનના પતન સાથે થયો. 1798નો અંતકાળ ચાલીસમા વચનમાં આ વાક્યખંડ દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યો છે: “અને અંતકાળે દક્ષિણનો રાજા તેની સામે ઠેલ કરશે.” વચનના છેલ્લા ભાગને અલગ પાડતો “કોલન” (:) 1989ના આગળના “અંતકાળ”ને ચિહ્નિત કરે છે. “અને ઉત્તરનો રાજા તેની સામે વાવાઝોડાની માફક આવશે, રથો સાથે, અને અશ્વારો સાથે, અને ઘણા જહાજો સાથે; અને તે દેશોમાં પ્રવેશ કરશે, અને છલકાઈને પસાર થઈ જશે.”

અમે આ અભ્યાસને આગામી લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

“ક્રિયાપ્રવૃત્તિના મંચ પર આવનાર દરેક રાષ્ટ્રને પૃથ્વી પર પોતાનું સ્થાન ધારણ કરવાની પરવાનગી આપવામાં આવી છે, જેથી જોવામાં આવે કે શું તે ‘નિરીક્ષક અને પવિત્ર’ના હેતુને પૂર્ણ કરશે કે નહીં. ભવિષ્યવાણીએ વિશ્વના મહાન સામ્રાજ્યો—બાબેલ, મીદો-પર્શિયા, ગ્રીસ, અને રોમ—ના ઉદય અને પતનનો અનુસરણ કર્યો છે. આ પૈકી દરેક સાથે, ઓછી શક્તિ ધરાવતા રાષ્ટ્રોની જેમ જ, ઇતિહાસે પોતાને પુનરાવર્તિત કર્યો. દરેકનો પરીક્ષાનો એક અવધિ હતો, દરેક નિષ્ફળ ગયો, તેની મહિમા ઓસરતી ગઈ, તેની શક્તિ વિદાય થઈ ગઈ, અને તેનું સ્થાન બીજાએ ગ્રહણ કર્યું....”

“પવિત્ર શાસ્ત્રના પાનાઓમાં જેમ રાષ્ટ્રોના ઉદય અને પતન સ્પષ્ટ કરવામાં આવ્યા છે, તેમાંથી તેમને શીખવું જોઈએ કે માત્ર બાહ્ય અને લૌકિક મહિમા કેટલો નિરર્થક છે. બાબેલોન, તેની સર્વ સત્તા અને તેની ભવ્યતા સહિત—જેવી અમારી દુનિયાએ ત્યાર પછી કદી જોયી નથી,—એવી સત્તા અને ભવ્યતા, જે તે સમયના લોકોને એટલી સ્થિર અને ચિરસ્થાયી લાગતી હતી,—તે કેટલી સંપૂર્ણ રીતે વિતી ગઈ છે! ‘ઘાસના ફૂલ’ની જેમ તે નાશ પામી છે. તેવી જ રીતે તે બધું નાશ પામે છે, જેના પાયા રૂપે ઈશ્વર નથી. માત્ર તે જ ટકી શકે છે, જે તેના હેતુ સાથે સંકળાયેલું છે અને તેના સ્વભાવને વ્યક્ત કરે છે. તેના સિદ્ધાંતો જ એકમાત્ર એવી સ્થિર વસ્તુઓ છે, જેને અમારી દુનિયા જાણે છે.” Education, 177, 184.